

Overdenking bij de uitvaart van Hedy Kraaijenhof. 10 maart 2006
Dorpskerk te Rhoon

Beste mensen, Aad, Leny met René en Corrie een korte overdenking bij het afgelopen jaar dat ik Hedy heb leren kennen als pastoraal medewerker van deze hervormde kerk en gemeente. Een overdenking die balanceert tussen machteloosheid en houvast. Hedy had vorig jaar zomer te kennen gegeven dat ze iemand wilde spreken van een kerk, ja zelfs dacht ze eraan om zich eens te laten dopen. Zo zijn we met elkaar in contact gekomen en bezocht ik haar regelmatig. De machteloosheid voelde ik het sterkst op het moment dat ik aanbelde aan de Griendwerker en dat na enige tijd Hedy de gesloten buitendeur niet kon openen. Ze voelde wel het kozijn van de deur maar aan de verkeerde kant, de deurknop aan de andere kant leek minuten lang zo ver weg. Hedy aan die kant van de deur en ik aan de andere kant. Tijdens onze gesprekken vertelde Hedy mij over een droom die ze eens had, ze vertelde: ik stond aan het water en hier werd ik haast ingetrokken. Ik wilde dit niet want dat zou mijn dood betekenen. Een andere hand trok mij weg, ik koos ervoor om te blijven leven.

Met deze droom zocht ik de aansluiting bij onze gesprekken over de doop. In de bijbel in het Oude Testament is daar de Jordaan als doodsrivier. Melaatsen en andere zieken werden hier in gedompeld in de volle hoop, geloof en overtuiging weer beter te worden. In de bijbel in het Nieuwe Testament komt Johannes de Doper naar voren die mensen onderdoopt in het water om hen weer als een herboren en als getuige van Jezus uit het water te trekken. Van een doop zoals wij die nu kennen is het niet gekomen, daarvoor is ons de tijd niet gegeven. Toen Hedy in december in coma raakte heb ik de volgende tekst haar voorgelezen in het Dijkzicht ziekenhuis; de tekst is uit Johannes 1 waar Johannes-wijst op Jezus;

Johannes 1:29-34

De volgende dag zag hij Jezus tot zich komen en zeide: Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.

Deze is het, van wie ik zeide: Na mij komt een man, die voor mij geweest is, want Hij was er eer dan ik.

En zelf wist ik niet van Hem, maar opdat Hij aan Israel zou geopenbaard worden, daarom kwam ik dopen met water.

En Johannes getuigde en zeide: Ik heb aanschouwd, dat de Geest nederdaalde als een duif uit de hemel, en Hij bleef op Hem.

En ik kende Hem niet, maar Hij, die mij gezonden had om te dopen met water, die had tot mij gezegd: Op wie gij de Geest ziet nederdalen en op Hem blijven, deze is het, die met de heilige Geest doopt. En ik heb gezien en getuigd, dat deze de Zoon van God is.

Deze woorden uit de bijbel zijn waarheid geworden in het leven van Hedy. De Geest Gods kwam tot haar, daalde in haar neer en bleef in haar. Op jonge leeftijd op het gymnasium leerde zij iets over de godsdiensten. Sommige verhalen zijn haar altijd bij gebleven. Afgelopen jaar september deed Hedy een paar avonden mee aan de Alfa cursus, een doorgroei cursus voor het geloof maar door haar beperkingen was het lastig om deze verder te volgen. In haar ziekte periode droeg zij een kruisje en wanneer zij het moeilijk had dan werd dit in haar haast volledige duistere wereld naast afstandbedieningen en mobiele telefoon ook een tastbaar

houvast. Zo kom ik in dit korte woord van een machteloosheid naar een houvast. Eenmaal in coma lag daar een teddybeer in haar oksel, zo vertederend, in zowel aardse als in geestelijke dingen zoeken en vinden we ons houvast. Onze gesprekken thuis aan de Griendwerker gingen over van alles maar werden altijd besloten met het bidden van een gebed. Hedy zelf vroeg enkele keren om het Onze Vader gebed te bidden, zodadelijk aan het graf wil ik U vragen, indien mogelijk, dit met elkaar te bidden. Als laatste wil ik vanmorgen een Psalm herhalen welke ik Hedy voorlas toen zij in Dijkzicht in coma lag. Aloude woorden, mag het tot een troost zijn voor ons allen, troost aan Aad in het bijzonder die nu zonder Hedy verder moet, zijn geliefde.

Psalm 121

Ik hef mijn ogen op naar de bergen:

vanwaar zal mijn hulp komen?

Mijn hulp is van de Here, die hemel en aarde gemaakt heeft.

Hij zal niet toelaten, dat uw voet wankelt, uw Bewaarder zal met sluimeren.

Zie, de Bewaarder van Israel sluimert noch slaapt.

De Here is uw Bewaarder, de Here is uw schaduw aan uw rechterhand.

De zon zal u des daags niet steken, noch de maan des nachts. De

Here zal u bewaren voor alle kwaad, Hij zal uw ziel bewaren.

De Here zal uw uitgang en uw ingang bewaren van nu aan tot in eeuwigheid.

Amen.